

ਸਲੀਬ ਦਾ ਭੇਤ

ਰੋਮੀਆਂ 16:25-27; ਕੁਲੁੱਸੀਆਂ 1:25-28; 2:2,3

“ਅਤੇ ਨਿਸੰਗ ਭਗਤੀ ਦਾ ਭੇਤ ਵੱਡਾ ਹੈ, ਉਹ ਸਰੀਰ ਵਿਚ ਪਰਗਟ ਹੋਇਆ, ਆਤਮਾ ਵਿਚ ਧਰਮੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ, ਦੂਤਾਂ ਤੋਂ ਵੇਖਿਆ ਗਿਆ, ਕੌਮਾਂ ਵਿਚ ਉਹ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜਗਤ ਵਿਚ ਉਸ ਉੱਤੇ ਨਿਹਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਤੇਜ਼ ਵਿਚ ਉਤਾਹਾਂ ਉਠਾ ਲਿਆ ਗਿਆ” (1 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 3:16)।

ਭੇਤ ਨੂੰ ‘ਰਹੱਸਮਈ’ (ਜਿਵੇਂ ਭੇਤ ਭਰੀਆਂ ਸਮਾਧੀਆਂ, ਬੁਲਣਿਆਂ, ਰਹੱਸਮਈ ਜਾਂ ਭੂਤਨਿਆਂ) ਵਾਂਗ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਭੇਤ ਅਤੇ ਵਹਿਮ ਦਾ ਆਪਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਰਿਸ਼ਤਾ ਨਹੀਂ। ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਜਾਦੂਈ, ਅਨੋਖੀਆਂ ਅਤੇ ਸਨਸਨੀਖੇਜ਼ ਗੱਲਾਂ ਚੰਗੀਆਂ ਲਗਦੀਆਂ ਹਨ। ਸਾਨੂੰ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਨਾਲੋਂ ਆਪਣੀ ਜਿਗਿਆਸਾ ਨੂੰ ਛੇੜਨਾ ਬਹੁਤ ਹੀ ਚੰਗਾ ਲਗਦਾ ਹੈ। ਇੰਜੀਲ ਦੇ ਸ਼ੇਦੇਸ ਵਿਚ ਖੁਦਾ ਸਾਨੂੰ ਸਹੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਭੇਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਅਸਾਨ ਅਤੇ ਰੂਹਾਨੀ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਹੀ ਭੇਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ (ਜਿਵੇਂ ਵਿਆਹ; ਅਫ਼ਸੀਆਂ 5:20-33)।

ਅਸੀਂ ਅਸਾਨੀ ਨਾਲ ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਜਿੰਨਾ ਅਸੀਂ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ‘ਭੇਤ’ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੀ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਜਿਸ ਵਿਚ ਸਾਨੂੰ ਤਫ਼ਤੀਸ਼ ਲਈ ਕਿਸੇ ਜਾਸੂਸ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇ। ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿਚ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਉਹਦਾ ਅਰਥ ਐਨਾ ਵੱਡਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ, ਤਾਂ ਇਹਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਇਹਨੂੰ ਸਮਝਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਪਿਆਰ, ਵਿਸ਼ਵਾਸ, ਨਿਆਂ ਜਾਂ ਭਲਾਈ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸਮਝ ਸਕਦਾ; ਪਰ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਿਖਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ।

ਸਲੀਬ ਖੁਦਾ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਭੇਤ ਹੈ। ਇਕ ਛੋਟਾ ਬੱਚਾ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਪੀ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਬਜ਼ੁਰਗ ਇਹਦੇ ‘ਤੇ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਭਰ ਧਿਆਨ ਲਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਵੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਹਦਾ ‘‘ਤੂੰਬਾ ਕੁ’’ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਹਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਇਹਦੀ ਅਬਦੀ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਭੇਤ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਅਕੀਦਿਆਂ ਵਿਚ ਭੇਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਭੇਤ ਸਾਡੀ ਸਮਝ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਔਖਾ ਹੈ। ਅਬਦੀ ਨਿਯਮ ਮਨੁੱਖੀ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਨਾਲੋਂ ਬਹੁਤੇ ਮਹੱਤਵ ਦੇ ਹਨ। ਸਾਨੂੰ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕੌਣ ਹਾਂ ਪਰ ਅਖੀਰ ਸਾਨੂੰ ਪਤਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਧੁੰਦਲੇ ਸੀਸ਼ੇ

ਵਿੱਚੋਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਹੀ ਸ਼ਕਲ ਵੇਖ ਰਹੇ ਹਾਂ! (ਵੇਖੋ 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 13: 12.) ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਅਸੀਂ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਹੈਰਾਨ ਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ‘ਮੈਨੂੰ ਇਹਦੀ ਸਮਝ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਆਈ!’ ਪਾਪੀ ਮਨੁੱਖ ਉਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿਚ ਹਮੇਸ਼ਾ ਮਜ਼ਬੂਤ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਨਿਗੂਣੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਪਰ ਅਬਦੀ ਮਹੱਤਵ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿਚ ਉਹ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਭੇਤ ਉੱਤੇ ਜਿੱਤ ਨਹੀਂ ਪਾਉਂਦੇ ਹਾਂ, ਇਸ ਵਿਚ ਵਧਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇਹਨੂੰ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਾਂ।

ਭੇਤ ਦੀ ਸਮਝ ਤਰਕ ਨਾਲ ਨਹੀਂ, ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਜਾਂ ਮੁਕਾਸ਼ਫੇ ਨਾਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਖੁਦਾ ਨੂੰ ਜਾਣਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਨਾਪਿਆ ਨਹੀਂ। ਜਦ ਤਕ ਖੁਦਾ ਦੇ ਗੁੱਸੇ ਨੂੰ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਤਦ ਤਕ ਅਸੀਂ ਉਹਦੀ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸਮਝ ਸਕਦੇ। ਜਦ ਤਕ ਅਸੀਂ ਸਲੀਬ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਤਦ ਤਕ ਅਸੀਂ ਮਸੀਹੀਅਤ ਨੂੰ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ।

ਬਿਨਾ ਭੇਤ ਦੇ ਕੋਈ ਅਚੰਭਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਬਿਨਾ ਅਚੰਭੇ ਦੇ ਅਸਲੀ ਬੰਦਗੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਜਦ ਕੋਈ ਜਾਦੂ ਦਾ ਟ੍ਰਿਕ ਸਮਝਾਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹਨੂੰ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੁਣ ਦੱਸਣ ਵਾਲਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਬਚਿਆ; ਜਦ ਅਸੀਂ ਖੁਦਾ ਦੇ ਭੇਤ ਨੂੰ ਮੰਨ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਸਭ ਕੁਝ ਮਿਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ!

ਭੇਤ ਪੂਰਵੀ ਜਾਂ ਪੱਛਮੀ ਧਰਮ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਲੱਭੇ ਜਾਂਦੇ। ਭੇਤ ਸਿਰਫ ਖੁਦਾਈ ਮੁਕਾਸ਼ਫੇ ਨਾਲ ਹੀ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਭੇਤ ਇਕ ਅਨੰਤ ਰਹੱਸ ਹੈ ਜਿਹਨੂੰ ਸਿਰਫ ਖੁਦਾ ਹੀ ਖੋਲ੍ਹ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸੱਚਾਈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ ਗੁਪਤ ਸੀ ਹੁਣ ਪਰਗਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਗੁਪਤ ਗੱਲਾਂ ਖੁਦਾ ਦੀਆਂ ਹਨ ... ਪਰ ਉਹ ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ ਜਾਹਿਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਖੁਦਾ ਦੇ ਭੇਤ ਵਿਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਲਈ ਅਸੀਂ ‘ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ’ ਜਾਂ ‘ਗੁਪਤ ਹੱਥ ਮਿਲਾਉਣ’ ਤੋਂ ਵਾਕਫ਼ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ।

ਪੌਲਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇੰਜੀਲ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਇਕ ਭੇਤ ਹੈ (ਅਫ਼ਸੀਆਂ 6: 19)। ਸੁੱਧ ਅੰਤਰਕਰਨ ਵਿਚ ਰਹਿਣ ਲਈ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਇਕ ਭੇਤ ਹੈ (1 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 3: 9)। ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਛੁਟਕਾਰਾ ਉਹ ਭੇਤ ਹੈ ਜੋ ਯਹੂਦੀਆਂ ਅਤੇ ਗ਼ੈਰ ਕੌਮਾਂ ਨੂੰ ਬਚਾਉਂਦਾ ਅਤੇ ਮਿਲਾਉਂਦਾ ਹੈ (ਅਫ਼ਸੀਆਂ 1: 7-13)। ਪੌਲਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮਸੀਹ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਜਗਤ ਦੇ ਬਣਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਗੁਪਤ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ (ਰੋਮੀਆਂ 16: 25, 26; 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 2: 7)। ਇਹ ਭੇਤ ‘ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਆਗਿਆਕਾਰਿਤਾ ਲਈ’ ਸੀ (ਰੋਮੀਆਂ 1: 5; NKJV)। ਮੁਕਾਸ਼ਫੇ ਨਾਲ ਮਿਲਿਆ ਭੇਤ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਕੀ ਹੁਕਮ ਮੰਨਣਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਵਿੱਤਰ ਰਸੂਲਾਂ ਅਤੇ ਨਬੀਆਂ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਕਿਰਪਾ ਦਾ ਇਹ ਭੇਤ ਜਾਹਿਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ (ਅਫ਼ਸੀਆਂ 3: 2-6)। ਇਹ ਸੱਚਾਈ, ਇਹ ਏਕਤਾ ਪਹਿਲਾਂ ਪਰਗਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪੌਲਸ ਨੇ ਵੀ ‘ਮਸੀਹ ਅਤੇ ਕਲੀਸੀਆ’ ਨੂੰ ‘ਵੱਡਾ ਭੇਤ’ ਦੱਸਿਆ (ਅਫ਼ਸੀਆਂ 5: 32)। ਇਹ ਵੇਰਵਾ ਉਹਨੇ ਪਤੀਆਂ ਅਤੇ ਪਤਨੀਆਂ ਅਤੇ ਵਿਆਹ ਦੀ ਗਹਿਰਾਈ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਦਿੱਤਾ (ਅਫ਼ਸੀਆਂ 5: 21-33)। ਸਭ ਖੂਬਸੂਰਤ ਚੀਜ਼ਾਂ, ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀਆਂ ਵੱਡੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿਚ ਭੇਤ ਹੀ ਤਾਂ ਹੈ।

ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਵੱਡੇ ਮੁਕਾਸ਼ਫਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇਕ ਅਫ਼ਸੀਆਂ 3: 9-11 ਵਿਚ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਖੁਦਾ ਨੇ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਮਸੀਹ ਲਈ ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਬਣਾਈ। ਖੁਦਾ ਨੇ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਬਣਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਵਿਚ ਸਲੀਬ ਬਣਾਈ। ਮਸੀਹ ਨੇ ਸਲੀਬ 'ਤੇ ਉਹਦੀ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਸਿਰੇ

ਚੜ੍ਹਾਇਆ। ਉਹਦੇ ਲਹੂ ਨੇ ਕਲੀਸੀਆ ਨੂੰ ਖਰੀਦਿਆ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 20:28)। ਹੁਣ ਖੁਦਾ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ-ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧ ਸਿਰਫ ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਅਤੇ ਉਹਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਵਿਖਾਈ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਖੁਦਾ ਦਾ ਅਬਦੀ ਮਕਸਦ ਹੈ। ਭੇਤ ਲਈ ਬਿਨਾ ਪੂਰੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਆਗਿਆ ਮੰਨਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਲਈ ਬਾਈਬਲ ਦੀਆਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੱਚਾਈਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਮੰਨਣਾ ਅਤੇ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਵਚਨ ਦੇ ਗਿਆਨ ਵਿਚ ਵਧਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਐਨਾ ਕੁ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਸਾਨੂੰ ਸਮਝ ਨਾ ਆ ਸਕੇ ਉਸ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਾ ਕਰੀਏ।

ਮਹਾਨ ਜੀਵਨ ਲਈ ਵੱਡੇ ਭੇਤ ਦਾ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਸਾਡੀ ਧੁਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਜ਼ਬਰਦਸਤ ਚੀਜ਼ਾਂ ਤੇ ਧਿਆਨ ਲਾਉਣ ਦੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ, ਜਿਵੇਂ 'ਮਸੀਹ ਦੇ ਭੇਤ ਵਿਚ ਮੇਰੀ ਸਮਝ ਕਿੰਨੀ ਹੈ। ਉਹ ਹੋਰਨਾਂ ਸਮਿਆਂ ਵਿਚ ਇਨਸਾਨਾਂ ਉੱਤੇ ਉਸ ਪਰਕਾਰ ਨਹੀਂ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਜਿਸ ਪਰਕਾਰ ਹੁਣ ਉਹ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਰਸੂਲਾਂ ਅਤੇ ਨਬੀਆਂ ਉੱਤੇ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਪਰਕਾਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ' (ਅਫਸੀਆਂ 3:4, 5)।

*ਸਲੀਬ ...
ਹੋਰ ਰਾਹ ਹੀ ਨਹੀਂ!*